

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِي الْاَرْضِ **صلى** وَ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ (1)

به پاکی یاد کرد برای خدا آنچه در آسمان ها است و آنچه در زمین است؛ و او است غالب، نهایت هوشیار. (1)

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ (2)

ای آنان که ایمان آورده اید برای چه (چرا) می گوئید آنچه نمی کنید؟ (2)

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ (3)

بزرگ شد نفرت نزد خدا آنکه می گوئید آنچه نمی کنید؟ (3)

اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُفْعَلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهِۦۙ صٰغًا كَانَتْهُمْ بُنْيٰنٌ مَّرْصُوْصٌ (4)

هر آئینه خدا دوست می دارد آنان را که جنگ می کنند در راه او صف بسته مانند آنکه ایشانند عمارت های به هم پیوسته شده به محکمی. (4)

وَ اِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖۙ يٰقَوْمِ لِمَ تُوْدُوْنِيْ وَ قَدْ تَعْلَمُوْنَ اَنِّيْ رَسُوْلُ اللَّهِ اِلَيْكُمْ **صلى** فَلَمَّا زَاغُوْا - اَزٰغَ اللَّهُ قُلُوْبَهُمْۙ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ (5)

و وقتی که گفت موسی برای قوم خود: ای قوم من برای چه آزار می دهید مرا و به یقین می دانید آنکه من پیغمبر خدا هستم به سوی شما؟؛ پس چون کجروی (انحراف) کردند منحرف ساخت خدا دل های ایشان را. و خدا نمی کند رهنمائی گروه سرکشان قصدی را. (5)

وَ اِذْ قَالَ عِيْسٰى ابْنُ مَرْيَمَ يٰبَنِيَّ - اِسْرٰٓئِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللَّهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرٰتِ وَ مُبَشِّرًا بِرَسُوْلِ يٰتِيْ مِنْۢ بَعْدِيۙ اَسْمُهُۥ - اَحْمَدُ **صلى** فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ (6)

و وقتی که گفت عیسی پسر مریم: ای بنی اسرائیل هر آئینه من پیغمبر خدا هستم به سوی شما به راست نسبت کننده برای آنچه میان دست های من است از تورات و مژده دهنده به پیغمبری که می آید از بعد من نام او احمد است؛ پس چون آمد به پیش ایشان با دلایل روشن (معجزه ها) گفتند: این است جادوی آشکاری. (6)

وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلٰى اللَّهِ الْكٰذِبَ وَ هُوَ يُدْعٰى - اِلٰى الْاِسْلَامِۙ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ

(7)

و کیست ستم گارتر از کسی که بر بافت بر خدا دروغ را و او دعوت کرده می شود به سوی اسلام. و خدا نمی کند رهنمائی گروه ستم گاران را. (7)

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَ اللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (8)

می خواهند تا فرو نشانند نور خدا را به دهان های شان و خدا تمام می کند نور خود را و اگر چه نپسندیدند نامعتقدان. (8)

هُوَ الَّذِي - أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (9)

او است آنکه فرستاد پیغمبر خود را به هدایت و دین حق تا مظفر کندش بر ادیان همه آن و اگر چه نپسندیدند مشرکان. (9)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذْكَمٌ عَلَيْكُمْ تِجَارَةٌ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (10)

ای آنان که ایمان آورده اید! آیا رهنمائی کنم شما را به تجارتي که نجات می دهد شما را از عذابی درد دهنده ئی؟ (10)

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ تُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (11)

ایمان آورید به خدا و پیغمبر او و بکوشید در راه خدا با دارائی های خود و نفس های خود. این است بهتر برای شما اگر هستید شما می دانید؟ (11)

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ يُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَ مَسْكَنٍ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (12)

می آمرزد برای شما گناه های شما را و در می آورد شما را در بوستان ها، می رود از زیر آنها جوی ها و منازل پاکیزه در بوستان های همیشه ماندن. این است کامیابی بزرگ. (12)

وَ أُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا صُلَىٰ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَ فَتْحٌ قَرِيبٌ صِلَىٰ وَ بَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ (13)

و دیگر دوست می دارید آن را؛ یاری از جانب خدا و فتح نزدیک. و مژده ده ایمان آورنده گان را. (13)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنصَارِي - إِلَى اللَّهِ صَلَّى قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ صَلَّى فَأَمَنَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ فَأَيُّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا ظَاهِرِينَ (14)

ای آنان که ایمان آورده اید باشید یاری دهنده گان خدا مانند آنچه گفت عیسی پسر مریم برای یاران خاص خود: کیست یاری دهنده گان مرا به سوی خدا؟؛ گفتند یاران خاص: ما ئیم یاری دهنده گان خدا؛ پس ایمان آوردند گروهی از بنی اسرائیل و نامعتقد شدند گروهی؛ پس مدد کردیم ما آنان را که ایمان آوردند بر دشمنان ایشان پس شدند غالبان. (14)